

PETROZSÉNY és VIDÉKE

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI és VEGYES TARTALMU HETILAP. — MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP REGGEL.

A lap előfizetési ára:

Egy negyedévre . . . 2 kor.
Fél évre . . . 4 „

Egészévre . . . 8 kor.
Egyes szám ára . . . 20 fil.

A lap szellemi részét illető közlemények a „Petrozsény és Vidéke” szerkesztőségéhez; az előfizetések pedig a kiadóhivatalhoz küldendők. Hirdetések, valamint nyíltéri közlemények mérsékelt áron számíttatnak.

Tüzoltóságunk.

A tűzrendészeti kormányrendelet a tűzoltótestületek hatósági támogatása tekintetében olyanra általánosságban mozgó kijelentéseket tesz, hogy valóban nem csodálhatjuk, ha máig sem ment át a vérebe a mi hatóságainknak annak a tudata, hogy csak a legkiterjedtebb erkölcsi és anyagi támogatás biztosíthatja ma már a tűzoltótestületeknek fennállását, üdvös és eredményes munkálkodását.

A 17. § kimondja, hogy „a törvényhatóságoknak és a főszolgabíráknak magasztos feladata, úgy hivatalos, valamint társadalmi uton odahatni, hogy az önkéntes-tűzoltóintézmény, a hol csak lehet létesüljön . . . Az önkéntes tűzoltóság rendszerint alapszabályszerű járulékaiból önmagát tartja fenn. Ott azonban, hol az szükséges, a költségekhez a község is hozzájárul esetről-esetre megállapítandó módon.”

A 34. § szerint: „A törvényhatóság első tisztviselője (alispán, polgármester), továbbá a főszolgabírák a tűzrendészetet kiválólag gondozni, a felett felügyelni, azt folyton nyilvántartani s a mutakozó szükség szerint lehetőleg fejleszteni kötelesek.”

Hogy miként valósította meg hatóságunk a kormányrendelet, valamint az országos tűzoltószövetség retortáján átszűrt vármegyei tűzrendészeti szabályrendelet és a belügyminiszterium által 1887 július 9-én láttamozott petrozsényi önkéntes tűzoltó egyleti alapszabályokban, nemkülönben az 1886 évi XXII. t.-cz. 21 §-a és a már jelzett 53888 számú tűzrendészeti kormányren-

delet 17 §-ához képest alkotott községi tűzrendészeti szabályrendeletben foglalt intézkedéseket, azt a lefolyt 15 év bőséges tapasztalatai eléggé igazolják.

Vegyük egy pár perczig bonczkés alá az 1887. év óta immár harmadikszor megalakult és jelenleg a szó-szoros értelmében nem működő önkéntes tűzoltó egyesületünk mai állapotát.

Nem vádolunk és éppen ezért ne higgye senki, hogy a mi hatóságunk a tűzoltásról való gondoskodást sohasem tekintette volna és ma sem hatósági feladatnak, hanem tisztán és kizárólag magántevékenységek tekintend s hogy csak szívesen látja, avagy megtűri az ezen tevékenységre irányuló társadalmi csoportosulást, egyesülést mindaddig, míg az a maga erejére támaszkodva a hatóságot a rendeletekben előírt egyéb feladatok terhei, gondjai alól felmenteni képes. Nem. Bebizonyította ezt azzal, hogy az 1901. évi július hó 10-én megtartott képviselőtestületi gyűlésen a hárallékos 1170 korona községi hozzájárulás kifizetését tudomásul vette, — egy szertár és két vízmedence létesítését kimondotta s javaslatára egy háromtagú bizottságot küldött ki.

A község által meghozott anyagi áldozat rövid idő alatt megtermette gyümölcsét. Az önkéntes tűzoltó-egyesület nagy kedvvel és nagy lelkesedéssel hozzá látott a munkához, bevásárolta a szükséges tűzoltószereket, — minden héten rendszeres gyakorlatokat tartott, — szóval az újonnan megalakult emberbaráti intézmény jövőjét tekintve, mindenki a legjobbat kezdte remélni. És nem reménykedtek volna hiába az érdeklődők, ha a nagy-község előjárósága a szertár és a vízmedencékre

vonatkozó képviselőtestületi határozatnak érvényt szerzett volna. A drága tűzoltó szerek hol itt, hol ott heverték; az utóbbi időben — szíveségből — a salgótarjáni bányatársulat vette gondozás alá. Az egyesület parancsnoksága az építendő szertár és mászótoronyra nézve szabályszerűen elkészített tervezetét már más félvéssel előtér betérjesztette az előjárósághoz. Még most is ott van. Pedig csak annyit kértünk, hogy erre a célra, a község valamelyik köztérén helyet engedélyezzenek és jelöljenek ki.

A mi a tűzoltói életben általában a legfőbb szerepet játsza, a vízszerezés kérdése szintén ott rekedt. E nélkül pedig a legjobban begyakorolt, legjobban felszerelt tűzoltóság működése is tehetetlen vergődéssé válik a tűz színhelyén, bőséges alkalmat szolgáltatván a zsebetett kezekkel ácsorgó, bámész közönségnek minden mérgezett tórtnél mérgebben ható gunyos megjegyzéseire. A főutra és pedig a „Bukarest” szálloda és a Kohn-féle ujház elé tervezett vízmedence, a piactéri kút jókarba helyezése, valamint a Baresay-féle épület előtt levő kútnak egységes csavarral leendő ellátása még ma is tervezet.

Csodálandó-e hát, ha a szeretet ez ügy iránt a petrozsényi önkéntes tűzoltó egyesület minden egyes tagjánál annyira hanyatlott.

Mert valóban isteni eredetűnek kell lenni a szívünkben lakozó úgyszeretnek, olyannak, mely minden emberi gyengeségtől ment s a melyet sokszorosan megacézoltak immár az élet viharai, mert ha annak a sok-sok gyengeségnek, lágymelegségnek, vagy gonoszságnak, mely az emberiség nagy tömegeit a mai világban át és átjárta, s mely azokat minden ideálisabb, nemesebb földat

„Petrozsény és Vidéke” tárczája.

Egy szegény asszony védelme.

Irtá: Zlamál Ágoston.

Aligha van szebb feladata a historikusnak, mint egy az emlékezetében kortársai s még az utókor által is félreismert, vagy éppen üldözött embernek — legyen ez férfi vagy nő — nevét mindama szennytől megtisztítani, melyet az évszázak jogtalanul, igazságtalanul ragasztottak reá.

A kritikával dolgozó történetírónak fel kell tennie, hogy a kortársak félreértésből, elfogultságból, vagy plane rosszakaratból gyakran ítélnék el oly embert, ki bátran szembeszállt az évszázadnak előítéleteivel, szakított korának irányzatával s merész léptekkel haladt a maga elé kitűzött uton ama nagy és nemes cél felé, melyet a kartársak tespedt önzése, gyáva kislelkűsége nem bírt méltányolni — annál kevésbé felfogni, átérteni. A historikusnak meg azt is fel kell tennie, hogy a későbbi írók elvakítva, félrevezetve író-elődei igazságnak tetsző adatait és ítéleteit által, hűségese taposták ezeken nyomdokait sok időn át minden kritika nélkül, — s így lehet ugyan, hogy önhíbjukon kívül, — de mégis okozói vagy legalább is előmozdítói lettek egy u. n. fable convenuenek, melylyel azonban — habár későn is, de szakítani kell.

A történelem az élet tanítója s mint ilyen az igazságnak hirdetője s jól mondja Cicero: „Nihil est in historia pura et illustri veritate dulcius”, — „semmi sem kellemesebb a történelemben, mint a tiszta és nemes igazság.”

Egy ilyen fable convenue indult meg, több mint kétezer év előtt s tart máig is a híres atheni bölcsnek Sokratesnek nejről, Xantippáról. A mi rosszat egy nőről elmondani vagy kigondolni lehet, az mind Xantippa nevéhez tapadt a szöszéken, iskolai katedrán s a házi életben egyaránt. Az egyházi szónok ezzel a névvel ijesztgeti nőhallgatóit, a tanár ezen nőnek lityány és elkeserítő viselkedésével bizonyítgat Sokrates rendkívüli filozofus türelme mellett, a férj meg a házasság élet borús óráiban utálatos Xantippának szidja duzzogó élettársát. Sőt a német abc-és könyvekben is — hála a német alapos tudományosságának! — gondoskodva van már arról, hogy a kis gyermek ezen évezres előítéletet jó korán szívja magába.

Élénken emlékszem azokra a boldog időkre, midőn mint első elemista a német nagybetűket tanulva a nagy X-hez értünk, hogy ezen versceskét kelle a nagy X kedvéért bemagolnunk.

„Der Xereswein erfreut den Leib,
Xantippe war ein böses Weib.”

S ezen utóbbi verset ismételve s mintegy indokolva s nagy Z-t is belefoglalva haladtunk tovább:

„Xantippe war ein böses Weib,
Der Zank war ihr ein Zeitvertreib.”

De hát kérhetjük joggal, igaz-e, hogy Xantippa csakugyan olyan rossz nő volt? A következőkben erről akarok behatóan s a történelmi adatok lelkiismeretes felhasználásával szólni. Vagy igaz ugyanis, vagy nem igaz. Ha igaz a Xantippáról máig is közszájon uralkodó vélemény, akkor mentsük meg legalább mi egy szegény asszonynak kétezredév óta bepiszkolt becsületét s tisztítsuk meg átkosnak kikiáltott emlékét.

Ismerkedjünk mindenek előtt a vádlott Xantippa

személyével. Xantippa tehát Sokratesnek hites felesége. Korát, éveinek számát illetőleg biztos felvilágosítása nem szolgálhatok é. p. azért, mivel nő volt, — s így különben nőkkal szemben eléggé udvariatlan görög írók e tekintetben etiquett-szerűen hallgatnak; azt azonban biztosan tudjuk, hogy sokkal fiatalabb volt, mint Sokrates. Ez ugyanis védőbeszédében „hetven évet eltöltött” férfinak nevezi magát, — és Xantippa néhány nappal rá egy kis gyerekek karján keresi őt fel börtönében.

Hogy szép asszony volt, azt magától Sokratesről tudjuk, ki sétálni készülődő nejehez így szólott: „O kedves nőm, tudom, te nem azért mégy sétálni, hogy körültekints, hanem, hogy szemeket hódíts s bálmuljálk szépségedet; nemde?!”

Ennyit egyelőre Xantippa személyéről. De hát Sokrates csakugyan oly szerencsétlen volt Xantippa mellett, a mint azt a hagyomány s a közvélemény állítja? Vajjon csakugyan olyan gonosz kiálthatatlan nő volt? Vajjon igazat adhatunk e Dominikus Baudiusnak ki azt mondja, hogy az irgalmasság legnemesebb cselekedetét Sokrates szemben az atheniek akkor gyakorolták, midőn a mérgepgóhár által nejtől örökre megszabadították?! Öszintén be kell vallanom, hogy a későbbi s különösen az alexandriai kor görög íróinak megjegyzései szerfűlött megnehezítik védői tisztet. Nem lehet egy minden tekintetben elvetemült, a szószoros értelmében rossz nőt rikitőbb színekben festeni, mint ezek az írók teszik.

Nem elégszenek meg felsorolásával és élénk színezésével annak, hogy roppant veszekedő, perpatvarkodó, szeszélyes és kiállhatatlan természetű volt, de még azt is tudják, hogy a házasság élet felhős óráiban tetlegesen is bántalmazta Sokrateset.

átérzésére képtelenné teszi, csak makulája is megvan bennünk, úgy ennek az ügyszeretnek le kell törnie, el kell pusztulnia.

Ha vannak még fülek a hallásra és szemek a látásra, ideje volna már, hogy halljanak és lássanak.

Fekete József,
a petrozsényi önk. tűzoltó-
egyesület alparancsnoka.

Az állattenyésztés érdekében!

Járásunk állatállományán a degenerálódás jelei annyira szembeütlők, hogy azokat minden laikus észreveheti. De ez irányban csak panaszokat hallottam és sohasem hallottam azt, hogy ezen szomorú állapoton való javításra irányuló törekvéshez, valaki járásunk területén, támogatását felajánlotta volna.

Eltételezve az államnak az állattenyésztés felvirágoztatása érdekében s járásunkra is jóhatású, lázas tevékenységetől, e járás területén még a mezőgazdasági bizottság részéről sem történik semmi, holott első sorban ez lenne hivatva az állattenyésztés terén mutatózó komoly bajok javítására.

A szarvasmarhatenyésztés előmozdítása érdekében a múlt évi bikavizsgálatkor tétetett meg az első lépés, amidőn a vizsgálat súlyos eredményéből kifolyólag, a vizsgáló bizottság, elén járásunk népszerű és az állattenyésztést szíven viselő szolgabírájával, 14 darab pinzgau tenyészbika beszerzését volt kénytelen járásunk községre kényszeríteni. A községek a 14 darab bikát állami kedvezménytel be is szerezték, meg is volt az eredménye ezen első lépésnek.

A fődolog az, hogy ne álljunk meg ezen első lépésnél, hanem lankadatlanul küzdjünk tovább a közjóért.

Most pedig elköszorult mokány lovaink javítását igyekszik előmozdítani az állam. Két gyönyörű lipiczei fajtaú csodórt küldött ide az állam, hogy járásunk állományát megmehesíthesse.

Láthatja tehát e járás nagyérdemű közönsége, hogy az állam, járásunk kizárólag állattenyésztéssel foglalkozó lakosságát az állattenyésztés minden ágában támogatja s megadja a módot arra, hogy elköszorult állatállományát nemesíthesse.

De, ha már az állam ilyen kedvező alkalmakat nyújt a járásnak, melynek kenyere az állattenyésztés, nem e kötelességszerű feladata a járás közönségének, hogy az államot e nemes intenciójában, a saját jól fel-fogott érdekében támogassa?

Nem mulasztatom el tehát felhívni a járás löntényező és lótaró közönségét arra, hogy Petrozsényben, a Salgó-Tarjáni Bányatársulat istállójában elhelyezett két darab lipiczei fajtaú állami csodórhoz, kancaikat fedeztetés végett odavezessék s ne mulasszák

el e kínálkozó alkalmat, mert én magam is oda fogok hatni. Amennyiben tavaszi körülményekkel közte-nyésztésre nem engedélyeztet mentől származó csikót, vagy ilyenről vemhes kanczát találok, — hogy úgy a kanca, valamint a csodórt tulajdonosra, a legszigorúbb büntetésben részesüljen.

Petrozsény, 1903 február 27-én

Fischer Lipót,
járási m. kir. alatorvos

A római katolikus concert.

Az augusztusban megtartandó bányászcongressus előre veti fényét. Annyi illusztris idegen ember jövelete a község intézményeit és lakot arra sarkalja, hogy külsőleg is méltón fogadják tudos vendégeit.

A róm. katolikusok látva templomuk kopottságát elhatározták, hogy azt újra mészlik és díszítik, de hát itt minden pénzbe, még pedig sok pénzbe kerül, azért hívek — s a lakosság egyeteméhez fordultak segítségért, tudva, hogy Petrozsény polgárai sohasem tekintik a felekezeti vagy nemzetiiséget, ha jótékony-célra kell adakozniok.

E feltevésekben nem is csalatkoztak a rendezők, mert a február hó 22-én megtartott műverseny várakozáson felül fényesen sikerült. A terem minden zugát megtöltötte a hallgatóság; de a közönség sem csalatkozott; rég nem volt Petrozsényben ily sikerült hangverseny.

A róm. kath. énekkar mely csak röviddel ezelőtt alakult meg elég szabatosan, és jól adta elő választott darabjait, csak a buzgalom ne lohadjon minél előbb elérni azt a színvonalat melyet Pelger Mihály évekkel ezelőtt hasonló elemekből alkotott énekkarával elért.

A műsor második pontja Resch L. György gyulafehérvári székesegyházi karnagy: »Szurdoki hangok« vagyis »Utazás Petrozsényből a Szurdokun át Olaszországba és vissza 12 percz alatt« zenei képe volt, mely eredetiségével, merész kivitelével és szokatlan formájával megérdemli, hogy tüzetesen foglalkozzunk vele e helyen.

A zenemű költői fantázia és tizenkét pontot foglal magában, az utazás tizenkét fázisa szerint.

I. Jeladás az utazásra. — II. Indulás. — III. A Zsil vízenek zugása. — IV. Isten dicsőítése a természet szépségeinek hatása alatt. — V. Találkozás egy vadászársasággal; lövések és vadász jeladások. — VI. Emlékeztetés az Alpésekre. — VII. A határon bucsuzásképen »Hazádnak rendületlenül« (visszhanggal). — VIII. Utlevél átadás; kérdések és feleletek az őrséggel. — IX. Román indulóval belépve Romániába, Román népdalok. — X. Visszafelé zivatar, menydörgés és villámlással. — XI. Galoppba hazafelé. — XII. A zivatar elvonulása, a magyar határon át Rákoczy-indulóval.

és Xenophon műveiben, hogy ez a nagy bölcs nem épen legszeretetteljesebb viszonyban élt nejjével; — már most ezt okvetlenül megkellet az utók részére minél tarkább — barkább vonásokban örökíteni, hogy így annál több hívót szerezzenek maguknak. Soha Plató és Xenophon, a kortársak nem illusztráltak a Sokrates és neje közötti viszonyt eléggé, megtették ezen érdemes írók épen kerek kétszáz év múlva. S így hallotta az egyik ezt a másik azt, — s születtek meg az adomák külvöző nevei, melyeknek azonban hitelt semmi esetre sem adhatunk. Aztán meg a morálisták szerették kiválóan Sokrateset, — kiből az ókor legnagyobb morálistáját tisztelték és bámulták — a csodaszerűség dicsőfényével körülvenni.

Ezen csodaszerűség pedig mily könnyen és gyönyörűen igazolható, ha ellentétes világításba helyezik Sokrateset Xantippával, a jó férjet a rossz nővel, a türelmes bölcslet a ezivakodó furiával, a legnagyobb morálistát a világ leggonoszabb szülőttjével. Tudták jól, hogy az ellentéteknek egymáshoz való helyezése által a fény nagysága az árny nagyságával egyenletesen fog nőni, — s hogy Sokrates, mint morálista annál nagyobb bámulatba fogja ejteni a világot, minél nagyobb bajokat kellett nejjétől hosszú évek során át kiállani.

Amint tehát okoskodásaink arról eléggé meggyőzhettek, csupa eseten ráfogás, írói kedvtelésből született mende monda mind az, a mit a görög írók kétszáz év múlva Xantippára fogtak. De vajjon csak ráfogás-e? — kérde kételkedő arccal a közvádó, ki nem igen enged az argumentumok súlyának. Mert, — kérde folytatolag, — ha csak pusztá ráfogás, alaptalan gyanúsítás mindaz, hogyan indult meg, s hogyan kapott lábra a Xantippáról való rossz vélemény, hiszen ok nélkül nincs okozat? Érezzük ezen helyes ellenvetés fontosságát s ép azért arra felelünk is kell.

A zeneszerző ezen fennemlített pontok szerint az egyes lelki tüneteket és emociókat hatalmas zenei erővel csoportosítja. Az emberi lágy singalejaival három egymástutáni quart menetben először valamely utrakész turista társaság szellemébe varázsolja — aztán a Zsilvize mellett fölfelé haladva — mint a turistáknál szokás — fölesendül az ő gyönyörű »Március idusa« indulója — melybe ügyes posszagonokkal és sextonelekkel belezakatol a Mascagni-fele — kocsi-kerekek forgása, reá zúg a Zsil vize, sohajt a reneteg, füttent a havasi madár fent a merész sziklatőkön a bokrokból. Szép e pontnál, hogy a szerző az örömet és a természet nagyszerű világát milyen egyszerűen és természetesen rutinnal tudja, igazán, valóság-gal, mintha éreznők és hallanók — reprodukálni. A vadon e nagyszerűségének látása a merész sziklakon fel az égbe emeli a lelket és itt a szerző már Bethowen Isten dicsőítése chorájával emelkedik fel a magasságbelihez, ki végtelen szépségének egy parányt lehelte bele a csodálatos szép természetbe.

Az utazás továbbá kellemes és érdekes epizodokkal is teljes. A társaság a havasban találkozik egy vadász csapattal, itt halljuk a hívó szót és az adott jelet, a havasi kürtök szavát és a lövéseket, mely utobbinak utánzására a zongora contra C-je az octáv-erős rezgésbe jő, a jobb kéz pedig egész pianissimón felváltva mezzofortéval elénkbe tárja a vadászat érdekes jelenetét olyan formán, mint a milyen a »Tell Vilmos« és »Euryanthe« Weber-fele vadász zeneművekben hallható. — Fenn a magasban egy tiroli vagy jobban mondva egy stíriai népdal variációkkal az eszmetársulás szerint emlékeztet az »Alpen-Horn« és más mélabus zeneművek örökszép hazájára a gyönyörű szép regényes alpesi tájakra.

Szép és megható volt a bucsuzás a határszálen — hű az oláh élet visszatükrözése népdalaiban, különösen az annyira kedvelt orientális »Doira«; erős és akkordokban hatalmas a »Zivatar« frappansutánzása, — tüzes a szerző eredeti »Galoppja«; — hanem mindezek között a legfrenetikusabb határt érte el a fináleul hagyott Rákoczy induló, mely méltó kifejezése volt a szép és helyi érdekű zenei műdarabnak s a közönség zajos tapsal jutalmazta a szerzőt. — A tőragoton előadott Kuruczdalok is érdekelték a közönséget, már annál fogva is, mert egy jó nagy része tárogatól, még soha sem hallott. — Az »Itália« bájos kettős, az Adrián csendesen ringatózó csolnakokba varázsol, hol a déli égélj tündöklésében élvezük a szerelmet. — A Holt költő szerelmében, két költőóriás megnyilatkozásának, idegizgató hű előadását élveztük. Resch Lőrincz szavaltatában teljesen érvenyesült Jókai intenciója. Az előadott többi darabokat is hosszasan megtapsolta a közönség annyira, hogy a népdalokat meg is kellett ismételn. — A műverseny koronája Zlamál Ágoston gyulafehérvári gymn. tanár felolvasása volt »Egy szegény asszony védelme« czímen, melyet sze-

Laertesi Diogenes írja, hogy Xantippa a piacon fényes nappal tépte le az öltönyt férjéről; ugyancsak ő beszéli el, hogy közöttük lefolyt heves szóváltás után Xantippa moslékkal öntötte végig férjét, mire ez nyugodtan csak annyit szólott: »tudtam, hogy dörgés után eső szokott következni.«

Plutarchosnál olvassuk, hogy egykor vendégek jelenlétében kísérlete meg Xantippa tettelesen bántalmazni férjét, de beérte azzal, hogy az étellel és itallal megrakott asztalt fordította fel dühében. Ismét egy más író állítja, hogy midőn Alkibiades — Sokratesnek egyik legkedvesebb tanítványa, tanítójának egy nagy pogácsát küldött ajándékba, Xantippa ezt kezéből kiragadta, földhöz csapta s ezt össze-vissza taposta, mire Sokrates jóízűen mosolyogva csak azt jegyezte meg: »Lám, most te sem eszel belőle.«

Sok ily családi jelenetet beszélnek el az említett görög írók, kiknek azonban teljes hitelt adnunk nem szabad, nem lehet. A görögök, a mint ezt a historiai kritika eléggé igazolta, — mulatságos és szatirikus egy népség voltak s nagyon szerették különösen birneves férfiakat az adomák és mendemondák kétes értékű nimbuszával körülvenni. E tekintetben az alexandriai kor írói igazán páratlan buzgalmat fejtettek ki s az adomák és »különfélek« meg »rövid hírek« hajhászásában s ékes tollal való megírásában a mai kornak annyira bántult zsurnalisztái is eltörpülnek mellettük. Különösen a bölcselő elmék voltak kitéve ezen írók hobortzerű esetenkedéseinek s ha egy kissé haládatósnaug ígérkező théma jutott valamelyik nagy emberről, kivált filozofusrol tolluk alá, azt már aztán sietek ezífrán és feltűnést keltő módon feldolgozni. Így tehát legkevésbé sem lehet csodálkozni azon, hogy Sokrates életrajzában Xantippának egy ily gyalázatos szerepet juttattak. Azt tudták, mert hiszen olvasták Sokrates kortársai Plató

Eltételezve az idézett írók feljegyzéseitől, melyeket a historiai kritika kése fattyuhajtásokként metsz le a történelem fájáról, egyesegyedül Plató és Xenophon egyes művei azok, melyek Sokratesről, házi-életéről és családi viszonyairól szólnak. Ezen művek teljes hitelt méltók, hisz szerzőik nem csak egykoruak Sokrates-sal, de egyuttal legmeghittebb barátai is, s ezen művekből is — sajnos — arról kell meggyőződünk, hogy Xantippa nem vajmi kíváncsú hitves lehetett. Így pl. Xenophon egyik művében Sokrates fia arról panaszkodik, hogy anyjának szépségeit elviselni nem bírja. Ugyancsak Henophon egy más művében Antisthenes azt kéri Sokrates-től, hogy hogyan élhet ő egy oly asszonnyal, kívül bajosabb együtt élni, mint a föld bármely más teremtményével? Be kell vallanunk, hogy ezek súlyos és hitelt méltó vádak: s szegény védekezésünk még azon enyhítő körülmény sem fog sokat segíteni, hogy a Sokrates kivégeztetési napjának megelőző reggelén kis gyermekével karján sírva és jajgatva kíván halálra ítélt férjétől bucsut venni. Azt azonban ezen egy vonásból is beláthatjuk, hogy Xantippa hűséggel viseltetett férjéhez s aljában jószívű asszony lehetett. S ezt maga Sokrates is bizonyítja Lamprokles fiával való párbeszédében. Valaha megharagott-e avagy taposott-e lábaival? Kérde panaszkodó fiától s midőn Lamprokles erre nemmel felel, de hozzátesszi, hogy csuful beszél, hogy nincs ember, ki azt türelemmel végig hallgatni képes legyen, így szól Sokrates: »oh nem oly gonosz ő, a mint ti azt gondoljátok, mert lám ő rolad mégis híven gondoskodik s mindig csak javadat akarja«.

Ezzel ugyan némileg enyhítettük a vádak súlyát, de mégis mindig áll, hogy Xantippa csakugyan kiállhatatlan természetű nő volt.

(Folyt. köv.)

rencések vagyunk a tárczában bemutatni. A történelmi anyagnak teljes ismeretével, oly meggyőzően tartott védbeszéd volt, hogy a több száz tagból álló zsűri egyhangulag fölmentette a vádlottat. Mi férfiak annál örömebbek, mert kitűnt, hogy az asszonyka nyelvét eperpiros ajkak zárták el. A közönség teljes meglepődéssel bontakozott a hangverse után, nem hogy haza széledjen, hanem hogy kivilágos viradtki kivegye részét a farsangi mulatságból. A tánczoló oly nagy számmal voltak hogy bizony-bizony alig lehetett mozogni.

A mily fényes volt az erkölcsi siker, ép olyan sőt a szokottnál fényesebb lett az anyagi siker, melyről a rendezőség azzal teszi közzé kimutatását a különféle rovataiban, hogy az Isten fizesse meg mindenkinek az ügy érdekében tett fáradozását s hozott áldozatát.

KÜLÖNFÉLÉK.

— **Fillérestély.** Márczius hó 8-án (vasárnap) a Wagner-féle szálloda nagytermében igen érdekes műsorral fillérestélyt rendeznek.

— **Az ev. nőegylet** február hó 22-iki jótékony czélú táncmulatsága, daczára annak, hogy ugyanakkor volt a Wagner szállodában a róm. katolikusok monstre-hangversenye, nagy látogatottságnak örvendett s ugy erkölcsileg mint anyagilag igen szépen sikerült. Reggel 6 óráig tánczoltak. Bevétel volt: 186 K., Felülfizettek: Zeitler Henrik 5 k., Kindea József 3 k., Roth Frigyes, Karpeles Bruno, Grausam Károly, Both István, Berkovics Bertalan, Jakob Péter és Stanka Avram 2—2 korona, Krudar N., Siroki N., Angyel N., Steiner Mihály, Gajdos Rudolf, Pelger Mihály, Knebel Jakob, Hermens N., Klopeczki József és Schneider Károlyné 1—1 korona. Simon Klaudius 60 fill., Schlesinger N. 20 f., melyért e helyen is hálás köszönetet mond, az egyleti választmány.

— **Bohoczestély Petrozsényben.** A petrozsényi ipartestület sikerelvére a polgáriolasókörrel ez évben is fényesen sikerült nagy álarozs és bohóc estélyt rendezett. Oda tudtunk Petrozsény egész közönsége; ki kocsin, ki gyalog, ki a más arczával, vagyis volt ott nagyon sok moskora, szellemek, ügyesek, csinosak, bájosak. A rendezőség pedig ugyaneas kitett magáért. Volt ott minden szemnek szájnak való, vagyis kitattottuk a szánkat s így bámultunk, különösen Hülye Krizostomus ur világhírű ocskaságai nagy szenzációt keltettek. Barmu már érintkezésbe is lépett vele, hogy nagy muzeuma számára megszerezze, különösen Xantippa nyelvét, Herkules sarkát, a trojai falovat, a gordiusi csomot, de legkivált azt a követ mely a hét leányos asszony szívérelett esett le akkor, midőn utolsó leányát is férjhez adta. Ez a kő oly tekintélyes nagyságu, hogy külön kocsiba kell majd elhelyezni. A bájos szépségű Miss Dunkánt egyik pénzügyi kapacitásunk nyomban elesábitotta, hogy hogy híres balettjét sem tudta eljánni. A közönség annyira halás volt a nyujtott sok élvezetről, hogy Hamvazó szerdán sem akart haza menni, folyton hangoztatta „jó nekünk itt lenni”. Azt hisszük a két egyesület pénztára is ugy megtelt koronákkal mint a Wagner szálló összes helyisége mulató közönséggel.

— **A petrozsényi róm. kath. templom kitarozására rendezett hangverseny anyagi sikere.** Jövedelem: 1. rendezői díjakból befolyt 552 korona. 2. belépő jegyekből és felülfizetésekből 636 kor. 87 fillér. Összesen 1188 korona 87 fillér. Kiadás 180 korona. Tiszta jövedelem 1008 kor. 87 fillér. Felülfizettek és adakoztak: Gróf Majláth Gusztáv Károly erdélyi püspök 10 kor., özv. Majláth Györgyné 6 Exellentiaja 10 korona, Petrozsényi bányaigazgatóság 20 kor., Gróf Toldalagi Samu 28 korona, glogoni Andreics Janos 20 korona, Rotter József 18 korona, Szt. Ferencz r. nővérek, Blaschek Aladár és Kantner János 10—10 kor., Buda Károly 9 kor., Rüppel Vilmos 7 kor., Grausam Károly, Husek Gyula, Janza Vazul és Sternberg Bertalan 6—6 kor., Vass Imre és Krizkó Bohus 5—5 korona, özvegy Györke Ferenczné, Deák Béla 4—4 korona, Aerberger Sándor, Krausz Sándor, Marosy Vincze és Pittini testvérek 3—3 korona, Bielik Ernő, Bittner Adolf, Braun Albert, Buda Lajos, Czobi Gábor, Erhardt Ernő, Fischer Lipót, Horváth Jánosné, Héjas József, Huszth Aladár, Imling Helena, Janza Mária, Jakab Gyula, Kósa Mihály, Lotter József, N. N., Papp Máriskó, Pák Mihály, Peccol Antal, Podvercsék Bertalan, Priváry Geza, Rádik István, Rotter Antal, Sárközy Tihamér, Schäffer Mihály, Székely György, X. Y. 2—2 korona, Aerberger Antal és Kreiter András 150—150 kor., Abel

Ferencz, Adam Janos, Bauer Izso, Biró Sándor, Eib Adolf, Eisler Ödön, Erdődi Aladár, Felner Károly, Felner Gyula, Flicheer L., Horváth János, Jakobovics József Juresuk Libóri, Juresuk Vincze, Karpelesz Lajos, Klauderné, Kekel Jakab, Kekel József, Kemény Ferencz, Kozseni Vilmos, Klein L., Kusziés Iván, Márkus Elek, Molnár Ottó, Petrás Vazil, Repáczy Ferencz, Scheiber Céza, Scheiber Ignác, Schmidt Ede, Schmidt Ignác, Schmiedt Ign., Storch József, Szöts Bela, Tanczel József, Timár István, Tribus Gyula, Uruski József, Warbanik Nándor, Venczel Mihály, Veisz Károly, Viden Árpád, Zsigmond György és Zuleger József 1—1 korona, Budovovics Alexa, Budovovics Vasil, Budovovits Mihály, Uruski Iván és Uruski Antal 60—60 fillér, Bialis Károly és Olivier Giuseppe 40—40 fillér, Ráth Gyula és Marosy Vincze éjjeli gyűjtése 25 k. 27 fill.

— **„Zsilvölgyi első dal- és zeneegylet” újja alakulása Petrozsényben.** Folyó év január hó 6-án tartott közgyűlésen ezen még 1874-ben alakult egylet újból szervezkedett számos működő és pártoló tag jelenlétében. Pelger Mihály eddigi alelnök a gyűlést megnyitotta és Nagyságos Andreics János bányaigazgató és kir. bányatanácsos egyhangulag elnöké lett. Választva. Pelger Mihály leköszönt eddigi állásáról és az új elnök foglalta el az elnöki széket. Hosszabb, szívbeli jövő elnöki beszéd után megválasztották a tiszti kart és a választmányi tagokat. Marek Mór alelnök Ródl Frigyes és Végh János titkár lett; Rozeňhal Jánost karnagygyá, Pelger M. és Sandner Jánost karmesterekké, Báro Ehrenberg Gyulát pénztárnokká, Sandner Jánost és Ott Mátyást tárnokokká, Eiben Jánost gazdának, Kósa Mihályt, Dr. Rozenberg Ignácot és Nagy Miklóst rendes választmányi, Váradí Vilmost, Pekete Józsefet és Krausz Józsefet pottagokká választották. Eddig beiratkozott közel 40 férfi, közel 20 nő és 10 zeneműködő tag. A pártoló tagok száma eddig még alig husz, daczára, hogy az évi pártoló tagsági díj csak 4 kor. s ezzel szemben minden pártoló tag két ingyen családi beléptijegyre igényt tarthat.

Az összes ének-gyakorlatok, a férfiak Sandner J. vezetése alatt minden hétfőn és csütörtökön este 8—10-ig, a nők Pelger M. vezetése alatt minden csütörtökön délután 4—12-ig tartanak a helybeli bányatársulati tanteremben, melyet a helybeli tek. bányaigazgatóság a szükséges villamvilágítás- és fűtéssel együtt kegyes költségen átengedett, ezen közös és nemes czelokra való tekintettel, miért is az egylet nevében is hálás köszönetet fejezünk ki. Az ének-gyakorlatok, csütörtökön márczius hó 5-én veszik kezdetüket hölgyek és urak számára. E czéltől különben még külön meghívások is lesznek kibocsátva. Pelger M.

— **Emberi szorgalom és tudás,** képes még a legzordonabb éghajlatot is paradicsommá változtatni. Ki hitte volna, hogy a mai átlagos 7° nyi klímánk alatt, már februárban szép piros bónapok rettek nőjenek; pedig bárki meggyőződhetik, ha az Eh. ur kertjét megtekinti. Egy másik kertben pedig a szép kék ibolyák dusan virítanak.

— **Ritka marhavásár.** A hátszegi idei első vásárról nem kevesebbet mint 90 vagon nehéz ökröt szállítottak el. Egy párnak átlagos ára 600 korona volt. Állattenyésztésünk örvendetes fellendülését igazolja ez a ritka eset.

— **Utólagos elszámolás.** A Vulkanban folyó évi február hó 1-én tartott jótékonyczélú bányaaltisztú mulatság rendező bizottságához még következő felülfizetések érkeztek: Vass Imre (Aninosza) 3 korona, Karacsonyi Károly (Vulkan) 5 korona. **Fux Ernő.**

— **Mindenki tudja,** hogy a Mauthner-féle impregnált takarmányrépamag a legnagyobb termést adja, hogy konyhakerti magvaiból a legjobb főzelék és zöldség terem és hogy virágmagvaiból fakad a legszebb virág. Szóval a Mauthner-féle magvak a legjobbak, készletei a legnagyobbak és árai igen olcsók.

Szemenszedett pletykák.

Egyházi hírlak. — Álarozs és bohóc estély. — Kárpátegyesületi közgyűlés.

A mostani realis korban még mulatságainkban és szórakozásainkban is igyekszünk a kellemest a hasznosal egybekötni. Manapság már alig mulat és tánczol valaki azon prononizirozott czélzattal, mivel arra kedve van; hanem mulat és tánczol a szegény lelenczek, árva hajadonok, süketnémák, solymázi rózsalányok stb. segítségével. Az egyházak akarva nem akarva, kénytelenek a kor szokásaihoz alkalmazkodni s jövedelmük növelése, szükségstetük kielégítése végett hiveiket s nem hiveiket is olykor-olykor megtánczoltatni. Ezen, az egyház nevében rendezett mulatságoknak kettős hasznuk van. Egyrészt az egyházaknak vékony ereiben csergező jövedelmük szaporodik általuk; másrészt és főképp a mai vallástalan és mégis vallások szerint erősen széthúzó különféle felekezetekhez tartozó egyeneket legalább egy estére összehozza és úgy a hogy kellemes (?) együtt létben tartja. Katolikus templomunk kitarozása czél-

jából alakult 280 különféle vallásfelekezetű tagból álló tatarozó bizottság már magában véve elég garancia volt arra nézve, hogy a mult héten rendezett tánczal egybekötött hangverseny minden tekintetben sikerüljön, a mint tényleg sikerült is.

Tánczsovár leányaink és menyeeskeink az idén szomoruan tapasztalhatták, hogy a farsang csak a kalendariumban van, mert e télen jóformán egy bál sem volt. A kaszinó közgyűlése jegyzőkönyvbe iktatta ugyan hogy bált rendez, de az évet, melyben azt meg is tartja elfelejtette jegyzőkönyvbe venni. A Kárpátegyesület — elég óvatosan — a bál rendezését még közgyűlésileg sem határozta el. Az olvasókör a közönséggel szemben eleget vélt tenni kötelezettségének azzáltal hogy fillérestélyeket rendezett, a melyeken fillérei révén kiki magát kedvére kitánczoltathatta. Az arany ifjuság — melyet elsősorban kellett volna említenem — egész télen át és még most is folyton azon töpreng és vitakozik: hogy tulajdonképen milyen bál is rendezzen? Ily módon nem esoda hogy a polgári olvasókör és ipartestület által farsang végén rendezett álarozs és bohóc estélyen oly nagy közönség jelent meg, hogy a Wagner-féle nagyteremben és mellékhelyiségekben jóformán mozogni sem lehetett. A nagy tolongásban némely férj csak reggel, némelyik csak harmadnap birt feleségéhez haza jutni. Az álarozsok közt voltak ördögök, spanyol tánczosnék, kéményseprők, piros dominók, zsokek, drótosok és bébék, kik sok fiatal — és még több öreg urat vezettek egész éjjelen át az orruknál fogva; mialt sikerült a bohóc estély jellegzetes czimet az álarozsokkúliakkal teljessé tenni. Sok álarozs felett nevettek egész éjjelen de még több álarozsokkúlián másnap. A farsangi komedia az olvasókör- és ipartestületnek jövedelmezett körülbelül 600 koronát, azonkívül következő értékeket: egy teljes fogsort, 2 záp- 1 metszőfogat, 1 hamis szemet, 32 harisnyakötőt, 1 fél papucsot, 8 hamis czopfot, 3 báj-talan keblet, 9 összetört szívet, melyek — ha jogos tulajdonosaik 8 napon belül nem jelentkeznek — a következő farsangi mulatságon kisorsoltatni fognak.

A kárpátegyesület közgyűléseit évente rendszeren egy közkedveltségnek örvendő helyen szokta megtartani, a melyre az egyesület minden tagja csokely fáradsággal jut el és bodítóan kellemes érzéssel hagy el. Némely a turistaságról rajongó egyesületi tag annyira teleszivja magát az életadó nektárból, hogy két vezető segélyével is csak nagynehezen tud hazakerülni. Ezen közkedveltségnek örvendő kies hely: a Ridwal vendéglő nagytérme. A Kárpátegyesület tekintetreméltó helyi elnöke Báro Ehrenberg Benő, szeretettel azon körülményre hogy az egyesület tagjainak tulnyomó része hegyet legfeljebb csak látott, de soha életében meg nem mászott, — a vendéglőt a közgyűlési estére miniatúr Pareng hegyesportozottá alakítja át. Sziklák, fenyvesek, csobogó patakok és csermelyek ugy vannak csoportosítva amint a valóságban léteznek. Hogy az illuzió teljes legyen: a terembe, észre nem vehető nyílásokon valódi parengi havasi levegő áramlik be. A hegyesportozat közepén áll az imitált menház, melynek asztala inyesiklandozó ételekkel, Transsylvania konzervekkel és hamisítatlan borokkal van megrakva. A Kárpátegyesület tagjai gyűlés előtt a hegyesportozat körül egy félórán át megjárattatnak s csak azután jut-hatnak kifáradtan a menház asztalához, a hol valódi turista ét- és itvágygyal igyekeznek elgyőrtött testüket reconstruálni. Az erős levegőtől elálmósodott turisták a menházi szalmazsákokra lefektetettnek és — az élvezet teljessége kedvéért 20 darab eredeti parengi bolhával beoltattatnak, a mi álmuk édességét csak növeli. Reggel a turisták hegyvidéki biztos meneteli samarak által hazavezetettnek. Ezen itt változt évi közös kirándulásoknak tulajdonítható, hogy az egyesület oly szépen virágzik és tagjainak száma folyton szaporodik. A tegnapi közgyűlésen egyhangulag elhatározottat hogy évente legalább négy ily közös kirándulás tartatik.

Gambrinus.

Felelős szerkesztő: Nagy Miklós.

Kiadótulajdonos: Figuli Antal.

Kiadó lakás.

A főutezán, a legszebb ponton, a tulajdonomat képező ház emeleti részében több szoba kiadó.

Petrozsény, 1903 február hó 28-án.

Warhanek Nándor.

Minden vevő jogosítva van az árut (eredeti csomagolásban) az alant említett intézetben (Wien IX.) díjmentesen megvizsgáltatni.

Az első Triesti Cognac párlati intézet (Destillerie.) CAMIS és STOCK BARCOLÁBAN TRIEST MELLETT ajánlja belföldi

GYÓGY-COGNAC-ját

mely francia módszer szerint készült és az általános ausztriai gyógyszerész egyesület kísérleti állomása ellenőrzése alatt áll.

$\frac{1}{4}$ palack 5 korona $\frac{1}{2}$ palack 2-60.

10 palack megrendelésénél 10% engedmény.

Petrozsényben kapható Klein Mór örökösei fűszerkereskedésében.

Minden vevő jogosítva van az árut (eredeti csomagolásban) az alant említett intézetben (Wien IX.) díjmentesen megvizsgáltatni. 5-52

Vegyi ellenőrzés a cs. és kir. belügyi ministerium által jóváhagyott kísérleti állomás és élelmiszerek vizsgáló intézete által Bécs IX. Spitalgasse 31.

Vegyi ellenőrzés a cs. és kir. belügyi ministerium által jóváhagyott kísérleti állomás és élelmiszerek vizsgáló intézete által Bécs IX. Spitalgasse 31.

Meghívó.

A „Petrozsényi takarékpénztár részvénytársaság”

1903 március hó 18-án d. u. 5 órakor

saját helyiségében

rendkívüli közgyűlést

tart, melyre a t. részvényeseket az alapszabályok 48 és 52 §-aira való figyelemztetéssel tisztelettel meghívja.

Tárgysorozat:

1. Lupényben fióktelep létesítése és ezzel kapcsolatban részvénytőke felemelésére és alapszabályok megváltoztatására vonatkozó igazgatósági jelentés tárgyalása.

Petrozsény, 1903 február hó 27-én

Andreics János,
elnök

48. §.

A közgyűlésen 1 db részvény után egy szavazattal bir minden részvényes, a ki részvényét a még le nem járt szelvényekkel együtt a közgyűlésre kitűzött hatánap előtt 3 nappal a társaság pénztáránál Petrozsényben, vagy a hirdetménybe e célra kijelölt más helyeken letette. Minden további részvény ugyanezen feltételek mellett szintén egy-egy szavazatra jogosít: A részvényes jogát személyesen vagy meghatalmazott útján gyakorolhatja.

Kiskorúak vagy gondnokság alatt állók csak törvényes gyámjuk vagy gondnokjuk, nők, férfi meghatalmazott útján gyakorolhatják jogukat.

A részvényes szavazati jogát a közgyűlésen csak akkor gyakorolhatja, ha mint részvény tulajdonos a részvénykönyvbe a közgyűlést megelőzőleg legalább 3 hó óta be van vezetve.

52. §.

Egyesülés más társasággal, az alaptőke leszállítása, vagy felemelése, az alapszabályok módosítása, valamint a kereskedelmi törvény 187 §-ában említett eset beálltával a társaság további fenállása, vagy feloszlására nézve; továbbá az igazgatóság, vagy egyes tagjainak meghatározott működési idejük letelte előtt való elmozdítása iránt érvényes határozathozatalra szükséges, hogy a közgyűlésen 10 részvényes jelenléte mellett a részvényeknek legalább fele képviselve legyen s hogy e határozatok a szavazatoknak legalább $\frac{2}{3}$ -ad többségével hozassanak.

Ha ezen közgyűlés nem határozat képes, nyolczad napra újabb közgyűlés hívandó össze, melyen a megjelenő részvényesek, számukra és a letett részvények mennyiségére való tekintet nélkül érvényesen határoznak.

A $\frac{2}{3}$ ad többség ez esetben is szükséges.

Naponta friss

Urada lmi tej

kapható Weitzner Abrahám főzelék-áru

üzletében Petrozsényben a piac mellett.

SZÖLŐOLTVÁNYOK

szokvány minőségben és európai nemes gyökeres és sima vesszők melyen leszállított áron. Oltványok ezre 90-100 frt. Mindenki a legkiválóbb bor- és esemegefajokból, fajisztán, teljes jóállással. Ha a szállítvány a megrendelésnek meg nem felelne, úgy az oda és visszaszállítási költséget, valamint a megrendelő által kifizetett összeget hiány nélkül azonnal visszafizetem. Így mindenki ebbeli szükségletét az én költségemen házához szállítva tekintheti meg.

ÉLŐKERÍTÉS.

Gleditschia csemeték és magvak.

Óriás tövisű, igen gyorsan fejlődő sövényfaj. Ez az egyedüli, melyből oly örökös kerítés nevelhető pár év alatt, rendkívüli csekély kiadással, melyen nemhogy ember, de semmiféle állat, még az apró nyulak sem hatolhatnak át, úgy hogy a bekerített részek teljesen kucsal zárhatók. Minden rendeléshez rajzokkal ellátott út-
tési és kezelési utasítás mellékeltek. Bővebb tájékoztató végett szíves fénynyomatu díszes árjegyzékek ingyen és bérmentve küldetnek, rendelési kötelezettség nélkül. Az árjegyzésen kívül egy olyan könyvet kap ezzel, ki címét egy levelezőlapon tudatja, mely nincsen az a ház vagy család, a hol annak tartalmát haszonra ne fordítanak, városban, falun, pusztán, gazdag vagy szegény családnál egyaránt. Így még azoknak is érdekében áll, kik rendelni semmit nem akarnak, mert benne számos oly közlemények foglaltatnak, melyek mindenkinek nagy szolgálatot tesznek.

Diócsmeték

Kétéves, óriási jövedelmet biztosító voltánál fogva, ennek tenyésztése majd minden gazdaságban az utóbbi időben rendkívül elterjedt.

Cím: „Ermeléri Első Szőlőoltvány-Telep, Nagy-Kágya, u. p. Székelyhid. 13-20.

9-12

Ungváry

László

(Cseged) 300 holdas bortermő szőlőtelepnek, továbbá gyümölcs- és szőlőiskolájának árjegyzéke megjelent hol 5 krajczár-tól kezdve egyes csemeték, 2 forinttól felfele sima és gyökeres szőlővesszők, továbbá 1-15 forinttól felfele saját termésű rendkívül finom újborok kaphatók. Ezek kívül mindenféle gyümölcsfajta vadonca, akác- és gleditschia-csemeték. Tessek árjegyzékét (borról is) megkérni.

Billigste Bezugsquelle guter
UHREN mit 3 jähr. schriftlicher
Garantie.

HANNS KONRAD

Uhren und Goldwaren - Exporthaus

BRÜX Nr. 331 (Böhmen).

Eigene Werkstätten für Uhren Erzeugung und Feinmechanik.

Gute Nickel-Rem.-Uhr . . . fl. 3.75

Echte Silber-Rem.-Uhr . . . 5.25

Echte Silberkette . . . 1.20

Nickel-Wecker-Uhr . . . 1.75

Meine Firma ist mit den k. k.

Adler ausgezeichnet, besitzt gold. und

silb. Ausstellungsmedaillen und tau-

sende Anerkennungsschreiben.

Illustr. Preiskatalog gratis und franko.

Értesítés.

A nagyérdemű közönség figyelmét tisztelettel felhívom arra, hogy a tavaszi- és nyári idényre brassói, brüni és angol szövetekkel a legduzsabb választékban már felszereltem üzletemet.

A szíves pártfogást azzal a tiszteletteljes ígérettel kérem, hogy mint eddig úgy ezután is iparkodni fogok a t. rendelőket a legpontosabban, a legutányosabban és minden kíválmaknak megfelelőleg kiszolgálni.

Tisztelettel:

Mannheim Farkas,
férfi-szabó.

Fürdő Petrozsény központján.

A főútezőn a RUDER-féle ház udvarában levő épületben berendeztem a legkényesebb kíválmaknak is megfelelőleg egy fürdőhelyiséget, hol a nap minden szakában meleg és hideg kád-fürdő vehető igénybe személyenkint 50 fillérért.

Férfiak délelőtt 7 órától 12-ig és este 7-től 9-ig a nők pedig déli 12 órától este 7 óráig fürödhetnek.

Jegyek csakis Kráusz József főtéri órasütletében kaphatók.

Szíves pártfogást kérve vagyok kiváló tisztelettel:

Ujvári Ede
műlakatos.

Uj czipész.

Van szerencsém a nagyérdemű közönség becses tudomására hozni, hogy bármily kivitelű mintás czipőt és csizmát készítek jutányos áron. Tyukszemfajos és nyomorék lábakra rajz után készíttetnek, úgy helyben mint vidékre gyorsan és pontosan eszközöltetnek.

Kérve a nagyérdemű közönség pártfogását maradtam tisztelettel:

Csiszár József,
czipész.

Mátyás-utca, Szokol-féle ház Petrozsény)

Ny. Figuli Antal gyorssajtóján Petrozsény.